शत्रून् भीषयमाणं तं रामं विस्मापयेत कः। मास्म भैषीस्त्वयाद्यैव कृतार्थोद्रच्यते पतिः॥ ५८॥

शत्रून्। तं रामं शत्रून् भीषयमाणम्भीतान् कुर्व्वाणं भियोहे तुभये पुक् भीस्म्योर्हेतुभयइति तङ् विस्मापयेत कः क्षुभितचित्त कुर्य्यात् नैवेत्यर्थः नित्यं स्मयतेरिति णावात्वम् अर्तीत्यादिना पुक् निमित्तणे निथोगे वा लिङ् पूर्व्ववदात्मनेपदं तस्मान्मास्म भैषीः माभूर्भीता स्मोत्तरेलङ्चेति चकारात् लुङ् सिचि वृद्धिः त्वया अद्यैव कृतार्थः पूर्णमनोरथः पतिर्द्रच्यते दृशेः कर्म्मणि लृट्॥ ५८॥ ज०म०

शत्रूनित्यादि। शत्रून् भीषयमाणं भीतान् कुर्व्वाणं रामं को विस्मापयेत क्षुभितहृदयं कुर्य्यात् न कोऽपीत्यर्थः स्मिभ्योर्घाङ्घर्थे मञ्चेति स्मिधातोरिकार आ मञ्च भीर्भीष्वेति भियः पचे भीषा देशः तस्मात् त्वं मा भैषीः भयं न कुरु मास्मेनघीत्याविति टी व्रजवदेति त्रिः मायोगे अमागमाभावः त्वया अद्यैव कृतार्थः कृतकृत्यः पतिर्द्रच्यते दृशः कर्म्मणि तो वर्द्रोऽकिज्झमदति रेफः॥ ५८॥ भ०

यायास्त्वमिति कामोमे गन्तुमुत्सहसे न च। इच्छुः कामयितुं त्वं मामित्यसौ जगदे तया॥ ५९॥

याया। तदन्वेषणाय यायास्त्वमिति कामोऽभिलाषः काम प्रवेदने कचिति इत्यकचित्युपपदे लिङ् न च गन्तुमुत्सहसे शक ज०म०